

ведливо оценена отъ историка на българското възраждане. Между влиятелнитѣ и авторитетни теоретици или агитатори по черковния въпросъ Селимински заема съ право твърде видно мѣсто, особено като мѣродавенъ представителъ на българската емиграция въ Ромъния.

Изложенията му обръщатъ всички страни и цѣлата история на фенерския режимъ въ България. Особено въ първата часть на своя „Исторически споменъ“ (1855) и въ студията си „Българскиятъ черковенъ въпросъ“ (1862) той се впуска въ обстойна и търпелива характеристика на гръцката иерархия, за да насади чувство на омерзение и воля за борба противъ нея. Отрицателното становище, както у Бозвели, тъй и у Раковски, се опредѣля еднакво отъ вѣрски, етически, културни и национални мотиви. На цариградския патриархъ и на изпращанитѣ отъ него митрополити и владици въ България се вмѣнява въ грѣхъ както потѣпкване на евангелскитѣ добродетели, така и унищожение на българската черковна независимостъ, преследване на българската книжнина и българския езикъ, насаждане на нравствена поквара срѣдъ народа, предателска роля предъ турската властъ и икономически гнетъ надъ народа. Въ разни вариации и съ разни примѣри отъ по-близкото минало и настоящето се разкрива вредната дейность на гръцкото духовенство, при което то се поставя като много по-опасно за нашето обществено и национално оздравяване или възкръсване, отколкото турската политическа тирания. Борбата противъ Фенеръ е борба въ името на истинска религия, на моралъ, на справедливостъ, на разумъ, на просвѣта, на естествено право, на свободна съвѣсть, на национална честъ, борба противъ беззаконнието, насилието и злоупотрѣбитѣ на една каста, която нѣма нищо общо съ жизненитѣ духовни и културни интереси на народа.

Бидейки трудно да се систематизиратъ всички факти и всички обвинения въ случая, ние ще се задоволимъ съ нѣкои най-сжществени точки отъ характеристиката и преценкитѣ на Селимински.

Откакъ турската властъ унищожавя независимия и автокефаленъ патриаршески престолъ на България и го предава на вселенския цариградски патриархъ, въ отечеството ни се настанява, за нова жетва, гръко-фенерската иерархия. „По-